EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2025.6.4.
COM(2025) 304 final/2
Downgraded on 4.6.2025

2025/0158 (NLE)

Javaslat

A TANÁCS HATÁROZATA

az euro Bulgária általi, 2026. január 1-jén történő bevezetéséről

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

A Tanács 1998. május 3-i határozata szerint Belgium, Németország, Írország, Spanyolország, Franciaország, Olaszország, Luxemburg, Hollandia, Ausztria, Portugália és Finnország teljesítette az euro 1999. január 1-jei bevezetéséhez szükséges feltételeket. Dánia és az Egyesült Királyság élt a kívülmaradási jogával, ezért a Tanács ezeket az országokat nem értékelte. Görögország és Svédország esetében a Tanács eltérést alkalmazott.

A Tanács 2000. június 19-i határozata szerint Görögország teljesítette a szükséges feltételeket ahhoz, hogy 2001. január 1-jén bevezesse az eurót. Az Európai Unióhoz 2004. május 1-jén csatlakozott országok (Csehország, Észtország, Ciprus, Lettország, Litvánia, Magyarország, Málta, Lengyelország, Szlovénia és Szlovákia) a csatlakozási okmány 4. cikkével összhangban eltéréssel rendelkező tagállamokká váltak.

A Tanács 2006. július 11-i határozata szerint Szlovénia teljesítette a szükséges feltételeket ahhoz, hogy 2007. január 1-jén bevezesse az eurót.

Bulgária és Románia 2007. január 1-jén csatlakozott az Európai Unióhoz, és a vonatkozó csatlakozási okmány 5. cikkével összhangban eltéréssel rendelkező tagállamokká váltak.

A Tanács 2007. július 10-i határozata szerint Ciprus és Málta teljesítette a szükséges feltételeket ahhoz, hogy 2008. január 1-jén bevezesse az eurót.

A Tanács 2008. július 8-i határozata szerint Szlovákia teljesítette a szükséges feltételeket ahhoz, hogy 2009. január 1-jén bevezesse az eurót.

A Tanács 2010. július 13-i határozata szerint Észtország teljesítette a szükséges feltételeket ahhoz, hogy 2011. január 1-jén bevezesse az eurót.

A Tanács 2013. július 9-i határozata szerint Lettország teljesítette a szükséges feltételeket ahhoz, hogy 2014. január 1-jén bevezesse az eurót.

A Tanács 2014. július 23-i határozata szerint Litvánia teljesítette a szükséges feltételeket ahhoz, hogy 2015. január 1-jén bevezesse az eurót.

A Tanács 2022. július 12-i határozata szerint Horvátország teljesítette a szükséges feltételeket ahhoz, hogy 2023. január 1-jén bevezesse az eurót.

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (a továbbiakban: EUMSZ) 140. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy a Bizottságnak és az Európai Központi Banknak (a továbbiakban: EKB) legalább kétévente egyszer, illetve valamely eltéréssel rendelkező tagállam kérelmére jelentést kell tennie a Tanácsnak az eltéréssel rendelkező tagállamok által a gazdasági és monetáris unió megvalósítására vonatkozó kötelezettségeik teljesítésében megtett előrehaladásról.

A Bizottságnak saját jelentése és az EKB jelentése alapján és az EUMSZ 140. cikkének (2) bekezdésében meghatározott eljárással összhangban olyan tanácsi határozatra vonatkozó javaslatot kell előterjesztenie a Tanácsnak, amellyel az a szükséges feltételeket teljesítő tagállamok esetében megszünteti az eltérést.

A Bizottság és az EKB konvergenciajelentését egyaránt 2025. június 4-én tették közzé. A jelentésekben többek között azt vizsgálják, hogy Bulgária nemzeti jogszabályai, ezen belül a nemzeti központi bank alapokmánya, összeegyeztethetők-e az EUMSZ 130. és 131. cikkével, valamint a Központi Bankok Európai Rendszere és az EKB alapokmányával.

A jelentésekben továbbá azt is értékelik, hogy Bulgária elérte-e a fenntartható konvergencia magas fokát, azaz teljesítette-e a konvergenciakritériumokat, ezenkívül több más, az EUMSZ 140. cikke (1) bekezdésének utolsó albekezdése alapján előírt tényezőt is figyelembe vesznek.

A Bizottság a konvergenciajelentésében megállapította, hogy Bulgária teljesíti az euro bevezetésére vonatkozó feltételeket.

Az EKB a konvergenciajelentésében nem tárt fel akadályt a Bulgáriára vonatkozó eltérés megszüntetésével összefüggésben.

A saját és az EKB jelentése alapján a Bizottság elfogadta a tanácsi határozatra irányuló csatolt javaslatot, amely Bulgária esetében 2026. január 1-jei hatállyal megszünteti az eltérést.

2. AZ ÉRDEKELTEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓ EREDMÉNYEI, HATÁSVIZSGÁLAT

A Gazdasági és Pénzügyi Bizottság, valamint az Ecofin Tanács/eurocsoport keretein belül különböző témákhoz kapcsolódóan rendszeresen sor kerül megbeszélésekre a tagállamokkal az előttük álló gazdaságpolitikai kihívásokról. Ezek a megbeszélések kiterjednek az olyan kérdések (többek között az árfolyam-politikák) nem hivatalos megvitatására, amelyek kifejezetten az euroövezetbe való majdani belépésre történő felkészülésre vonatkoznak.

Az euroövezetben és a tagállamokban végbemenő gazdasági fejlemények értékelése a gazdaságpolitikai koordináció és felügyelet különböző eljárásainak keretén belül (konkrétan az EUMSZ 121. cikke alapján), valamint az országspecifikus és a teljes övezetre vonatkozó fejlemények rendszeres bizottsági nyomon követésének és elemzésének részeként történik (beleértve az előrejelzéseket, a rendszeres kiadványsorozatokat, továbbá a Gazdasági és Pénzügyi Bizottság, valamint az Ecofin Tanács/eurocsoport számára nyújtott információkat). Az arányosság elvével és a korábbi gyakorlattal összhangban nem végeztek hivatalos hatásvizsgálatot.

3. A JAVASLAT JOGI ELEMEI

3.1. Jogalap

E javaslat jogalapjául az EUMSZ 140. cikkének (2) bekezdése szolgál, amely előírja az euro bevezetéséről és az érintett tagállamokra vonatkozó eltérések megszüntetéséről szóló tanácsi határozathoz kapcsolódó eljárást.

A Tanács a Bizottság javaslata alapján, az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt és az Európai Tanácsban folytatott vitát, valamint azon tagállamait képviselő tagjai minősített többséggel elfogadott ajánlásának kézhezvételét követően határoz, amelyeknek pénzneme az euro.

3.2. Szubszidiaritás és arányosság

A javaslat az Unió kizárólagos hatáskörébe tartozik, ezért a szubszidiaritás elve nem alkalmazandó.

Ez a kezdeményezés nem lépi túl a célkitűzésének eléréséhez szükséges mértéket, ezért megfelel az arányosság elvének.

3.3. A jogi aktus típusának megválasztása

Az EUMSZ 140. cikkének (2) bekezdése értelmében a határozat a megfelelő jogi eszköz.

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

A javaslat nincs hatással az uniós költségvetésre.

2025/0158 (NLE)

Javaslat

A TANÁCS HATÁROZATA

az euro Bulgária általi, 2026. január 1-jén történő bevezetéséről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 140. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Bizottság jelentésére[1]

tekintettel az Európai Központi Bank jelentésére[2]

tekintettel az Európai Parlament véleményére[3],

tekintettel az Európai Tanácsban folytatott vitára,

tekintettel a Tanács azon tagállamait képviselő tagjai minősített többséggel elfogadott ajánlására[4], amelyeknek pénzneme az euro,

mivel:

(1) A gazdasági és monetáris unió harmadik szakasza 1999. január 1-jén kezdődött meg. Az állam-, illetve kormányfői összetételben ülésező Tanács 1998. május 3-i brüsszeli határozata[5] szerint Belgium, Németország, Írország, Spanyolország, Franciaország, Olaszország, Luxemburg, Hollandia, Ausztria, Portugália és Finnország teljesítette az euro 1999. január 1-jei bevezetéséhez szükséges feltételeket.

(2) A Tanács 2000/427/EK határozata[6] szerint Görögország teljesítette az euro 2001. január 1-jei bevezetéséhez szükséges feltételeket. A Tanács 2006/495/EK határozata[7] szerint Szlovénia teljesítette az euro 2007. január 1-jei bevezetéséhez szükséges feltételeket. A Tanács 2007/503/EK határozata[8] és 2007/504/EK határozata[9] szerint

---

1 […….]-i jelentés (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

2 […….]-i jelentés (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

3 […….]-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

4 HL C […], [….] […]

5 A Tanács 98/317/EK határozata (1998. május 3.) a Szerződés 109j. cikkének (4) bekezdésével összhangban (HL L 139., 1998.5.11., 30. o.).

6 A Tanács 2000/427/EK határozata (2000. június 19.) az EK-Szerződés 122. cikkének (2) bekezdésének megfelelően a közös valuta 2001. január 1-jén Görögország által történő bevezetéséről (HL L 167., 2000.7.7., 19. o.).

7 A Tanács 2006/495/EK határozata (2006. július 11.) az EK-Szerződés 122. cikkének (2) bekezdésének megfelelően a közös valuta 2007. január 1-jén Szlovénia által történő bevezetéséről (HL L 195., 2006.7.15., 25. o.).

8 A Tanács 2007/503/EK határozata (2007. július 10.) a Szerződés 122. cikkének (2) bekezdésével összhangban a közös valuta Ciprus általi, 2008. január 1-jén történő bevezetéséről (HL L 186., 2007.7.18., 29. o.).

Ciprus és Málta teljesítette az euro 2008. január 1-jei bevezetéséhez szükséges feltételeket. A Tanács 2008/608/EK határozata[10] szerint Szlovákia teljesítette az euro bevezetéséhez szükséges feltételeket. A Tanács 2010/416/EU határozata[11] szerint Észtország teljesítette az euro bevezetéséhez szükséges feltételeket. A Tanács 2013/387/EU határozata[12] szerint Lettország teljesítette az euro bevezetéséhez szükséges feltételeket. A Tanács 2014/509/EU határozata[13] szerint Litvánia teljesítette az euro bevezetéséhez szükséges feltételeket. Végezetül a Tanács 2022/1211/EU határozata[14] szerint Horvátország teljesítette az euro bevezetéséhez szükséges feltételeket.

(3) Az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez csatolt, egyes Dániára vonatkozó rendelkezésekről szóló 16. jegyzőkönyv 1. pontjának és az állam- és kormányfők 1992. decemberi edinburgh-i határozatának megfelelően Dánia bejelentette a Tanácsnak, hogy nem vesz részt a gazdasági és monetáris unió harmadik szakaszában. Dánia nem kérte, hogy indítsák meg az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 140. cikkének (2) bekezdésében említett eljárást.

(4) A 98/317/EK határozat alapján Svédország az EUMSZ 139. cikke (1) bekezdésének értelmében vett eltéréssel rendelkező tagállam. A 2003. évi csatlakozási okmány[15] 4. cikkének megfelelően Csehország, Magyarország és Lengyelország az EUMSZ 139. cikke (1) bekezdésének értelmében vett eltéréssel rendelkező tagállam. A 2005. évi csatlakozási okmány[16] 5. cikkének megfelelően Bulgária és Románia az EUMSZ 139. cikke (1) bekezdésének értelmében vett eltéréssel rendelkező tagállam.

(5) 1998. július 1-jén létrejött az Európai Központi Bank (EKB). Az Európai Monetáris Rendszert egy árfolyam-mechanizmus váltotta fel, amelynek bevezetését a gazdasági és monetáris unió harmadik szakaszában az árfolyam-mechanizmus bevezetéséről szóló, 1997. június 16-i európai tanácsi állásfoglalás[17] állapította meg. A gazdasági és monetáris unió harmadik szakaszában bevezetésre kerülő árfolyam-mechanizmus (ERM II) eljárásait az EKB és az euroövezeten kívüli tagállamok nemzeti központi bankjai között létrejött, a gazdasági és monetáris unió harmadik szakaszában az árfolyam-mechanizmus működési eljárásainak meghatározásáról szóló, 2006. március 16-i megállapodásban[18] határozták meg.

---

9 A Tanács 2007/504/EK határozata (2007. július 10.) az EK-Szerződés 122. cikkének (2) bekezdésével összhangban a közös valuta Málta általi, 2008. január 1-jén történő bevezetéséről (HL L 186., 2007.7.18., 32. o.).

10 A Tanács 2008/608/EK határozata (2008. július 8.) a Szerződés 122. cikkének (2) bekezdésével összhangban a közös valuta Szlovákia általi, 2009. január 1-jén történő bevezetéséről (HL L 195., 2008.7.24., 24. o.).

11 A Tanács 2010/416/EU határozata (2010. július 13.) a Szerződés 140. cikkének (2) bekezdésével összhangban az euro Észtország általi, 2011. január 1-jén történő bevezetéséről (HL L 196., 2010.7.28., 24. o.).

12 A Tanács 2013/387/EU határozata (2013. július 9.) az euro Lettország általi, 2014. január 1-jén történő bevezetéséről (HL L 195., 2013.7.18., 24. o.).

13 A Tanács 2014/509/EU határozata (2014. július 23.) az euro Litvánia általi, 2015. január 1-jén történő bevezetéséről (HL L 228., 2014.7.31., 29. o.).

14 A Tanács 2022/1211/EU határozata (2022. július 12.) az euro Horvátország általi, 2023. január 1-jén történő bevezetéséről (HL L 187., 2022.7.14., 31. o.).

15 HL L 236., 2003.9.23., 33. o.

16 HL L 157., 2005.6.21., 203. o.

17 HL C 236., 1997.8.2., 5. o.

18 HL C 73., 2006.3.25., 21. o.

(6) Az EUMSZ 140. cikkének (2) bekezdése megállapítja az érintett tagállamokra vonatkozó eltérések megszüntetésének eljárásait. A Bizottságnak és az EKB-nak legalább kétévente egyszer, illetve valamely eltéréssel rendelkező tagállam kérelmére jelentést kell tennie a Tanácsnak az EUMSZ 140. cikkének (1) bekezdésében meghatározott eljárásnak megfelelően.

(7) A tagállamok nemzeti jogszabályait, ezen belül a nemzeti központi bankok alapokmányait szükség esetén úgy kell módosítani, hogy összeegyeztethetők legyenek az EUMSZ 130. és 131. cikkével és a Központi Bankok Európai Rendszere és az Európai Központi Bank alapokmányával (a továbbiakban: a KBER és az EKB alapokmánya). A Bizottság és az EKB jelentéseiben részletesen megvizsgálja, hogy Bulgária jogszabályai összeegyeztethetők-e az EUMSZ 130. és 131. cikkével, valamint a KBER és az EKB alapokmányával.

(8) Az EUMSZ-hez csatolt, a konvergenciakritériumokról szóló 13. jegyzőkönyv 1. cikke szerint az EUMSZ 140. cikke (1) bekezdésének első franciabekezdésében említett árstabilitási kritérium azt jelenti, hogy egy tagállam fenntartható árstabilitással és a vizsgálatot megelőző egyéves időszakon keresztül az árstabilitást illetően legjobb eredményt felmutató legfeljebb három tagállam átlagos inflációs rátáját legfeljebb 1,5 százalékponttal meghaladó átlagos inflációs rátával rendelkezett. Az árstabilitási kritérium alkalmazásában az inflációt az (EU) 2016/792 európai parlamenti és tanácsi rendeletben[19] meghatározott harmonizált fogyasztói árindexszel (HICP) mérik. Az árstabilitási kritérium értékelésekor a tagállam inflációját az adott időszak 12 havi indexének számtani átlaga, valamint a megelőző időszak 12 havi indexének számtani átlaga közötti százalékos változásként mérik. A Bizottság és az EKB jelentéseiben használt referenciaérték kiszámításakor a három legjobb árstabilitási eredményt felmutató tagállam inflációs rátájának egyszerű számtani közepéhez 1,5 százalékpontot adtak hozzá. A 2025 áprilisát megelőző egyéves időszakban az inflációs referenciaérték 2,8 % volt, Írországgal, Finnországgal és Olaszországgal, mint az árstabilitást illetően legjobb eredményt felmutató három tagállammal számolva, amelyek inflációs rátája 1,2 %, 1,3 % és 1,4 % volt.

(9) A 13. jegyzőkönyv 2. cikke szerint az EUMSZ 140. cikke (1) bekezdésének második franciabekezdésében említett, állami költségvetési helyzetre vonatkozó kritérium azt jelenti, hogy a vizsgálat időpontjában a tagállam nem áll a Tanács által a túlzott hiány fennállásáról az EUMSZ 126. cikke (6) bekezdésének értelmében hozott határozat hatálya alatt.

(10) A 13. jegyzőkönyv 3. cikke szerint az EUMSZ 140. cikke (1) bekezdésének harmadik franciabekezdésében említett, az Európai Monetáris Rendszer árfolyam-mechanizmusában történő részvételre vonatkozó kritérium megköveteli, hogy egy tagállam a vizsgálatot megelőző legalább két éven keresztül komoly feszültségek nélkül az Európai Monetáris Rendszer árfolyam-mechanizmusa (ERM) által előírt normál ingadozási sávokon belül maradjon. Így különösen a tagállam – ugyanezen időszak alatt – saját kezdeményezésére nem értékelhette le valutájának bilaterális középárfolyamát az euróval szemben. 1999. január 1-je óta az árfolyam-kritérium teljesítését az ERM II keretében értékelik. A Bizottság és az EKB jelentéseiben e

[19] Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/792 rendelete (2016. május 11.) a harmonizált fogyasztói árindexekről és a lakásárindexről, valamint a 2494/95/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 135., 2016.5.24., 11. o.).

kritérium teljesítésének vizsgálatakor a 2025. május 19-ét megelőző kétéves időszakot vették alapul.

(11) A 13. jegyzőkönyv 4. cikkének megfelelően az EUMSZ 140. cikke (1) bekezdésének negyedik franciabekezdésében említett, kamatokra vonatkozó konvergenciakritérium azt jelenti, hogy egy tagállam a vizsgálatot megelőző egyéves időszakon keresztül az árstabilitást illetően legjobb eredményt felmutató legfeljebb három tagállam átlagos nominális hosszú távú kamatát legfeljebb két százalékponttal meghaladó kamattal rendelkezett. A kamatlábakra vonatkozó konvergenciakritériumok alkalmazásában a tízéves referencia-államkötvények összehasonlítható kamatlábait használták. A Bizottság és az EKB jelentéseiben a kamatláb-kritérium teljesülésének vizsgálatakor használt referenciaértéket úgy számították ki, hogy a három legjobb árstabilitási eredményt felmutató tagállam nominális hosszú távú kamatlábának egyszerű számtani közepéhez két százalékpontot adtak hozzá. A referenciaérték az Írországban (2,8 %), Finnországban (2,9 %) és Olaszországban (3,7 %) mért hosszú távú kamatlábon alapul, és a 2025 áprilisát megelőző 12 hónapos időszakban 5,1 % volt.

(12) A 13. jegyzőkönyv 5. cikkének megfelelően a konvergenciakritériumok teljesítésére vonatkozó vizsgálatban felhasználandó adatokat a Bizottság bocsátotta rendelkezésre. A költségvetési adatokat a Bizottság azt követően biztosította, hogy a tagállamok 2025. április 1-jéig jelentést készítettek a 479/2009/EK tanácsi rendeletnek[20] megfelelően.

(13) A Bizottság és az EKB által benyújtott, a gazdasági és monetáris unió megvalósításával kapcsolatos kötelezettségek teljesítése során Bulgária által elért előrehaladásról szóló jelentések alapján az a következtetés vonható le, hogy Bulgáriában a nemzeti jogszabályok, beleértve a nemzeti központi bank alapokmányát is, összeegyeztethetők az EUMSZ 130. és 131. cikkével, valamint a KBER és az EKB alapokmányával.

(14) A Bizottság és az EKB által benyújtott, a gazdasági és monetáris unió megvalósításával kapcsolatos kötelezettségek teljesítése során Bulgária által elért előrehaladásról szóló jelentések alapján az EUMSZ 140. cikke (1) bekezdésének négy franciabekezdésében említett konvergenciakritériumok Bulgária általi teljesítését illetően a következő következtetés vonható le: Bulgária átlagos inflációs rátája a 2025 áprilisát megelőző 12 hónapos időszakban 2,7 % volt, amely a referenciaérték alatt van, és a mutatók széles körének vizsgálata során nem tártak fel olyan tényezőket, amelyek aggodalomra adhatnak okot az árstabilitás fenntarthatóságával kapcsolatban; Bulgária nem áll túlzott hiányról szóló tanácsi határozat hatálya alatt; Bulgária 2020. július 10. óta az ERM II tagja és az értékelést megelőző két évben a bolgár levát (BGN) nem érték komoly feszültségek, és Bulgária saját kezdeményezésére nem értékelte le az euróval szemben a bolgár leva bilaterális középárfolyamát. Végezetül Bulgáriában a 2025 áprilisát megelőző 12 hónapban az átlagos hosszú távú kamatláb 3,9 % volt, amely jóval a referenciaérték alatt van.

(15) A jogszabályok összeegyeztethetőségére és a konvergenciakritériumok teljesítésére vonatkozó értékelésre, valamint a további tényezőkre is figyelemmel, Bulgária teljesíti az euro bevezetéséhez szükséges feltételeket,

---

[20] A Tanács 479/2009/EK rendelete (2009. május 25.) az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez csatolt, a túlzott hiány esetén követendő eljárásról szóló jegyzőkönyv alkalmazásáról (HL L 145., 2009.6.10., 1. o.).

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Bulgária teljesíti az euro bevezetéséhez szükséges feltételeket. A 2005. évi csatlakozási okmány 5. cikkében említett, Bulgáriára vonatkozó eltérés 2026. január 1-jei hatállyal megszűnik.

2. cikk

Ennek a határozatnak a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

a Tanács részéről
az elnök